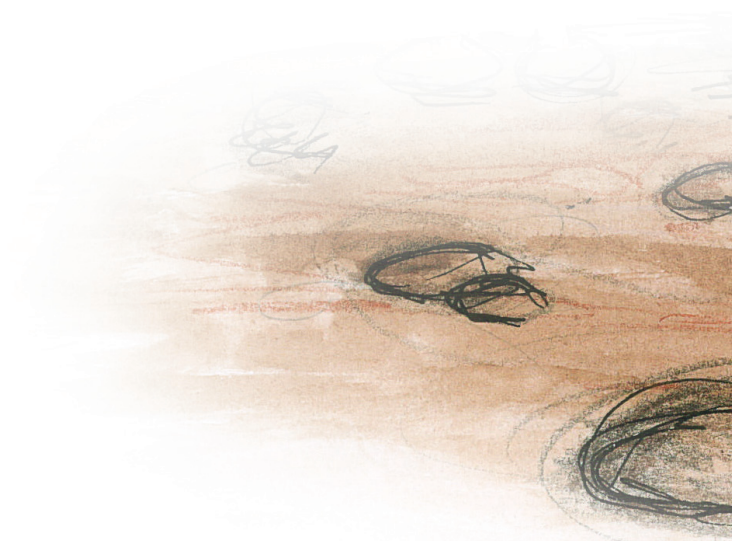
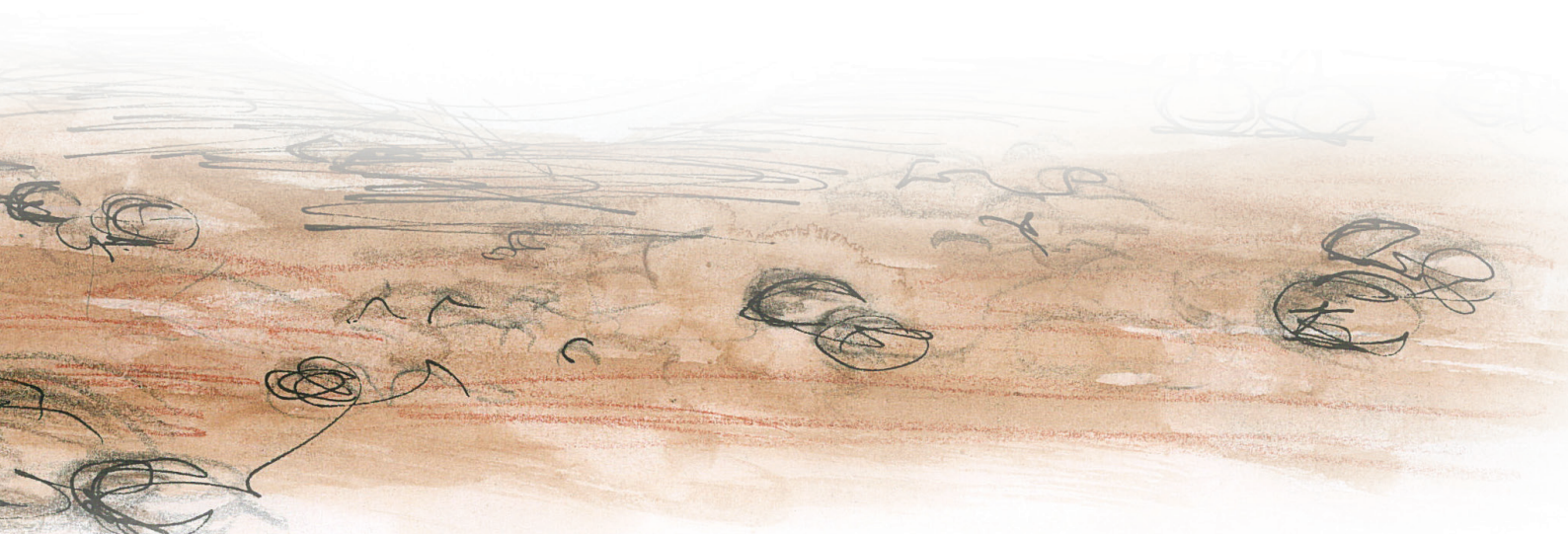

Til min nevø Rasmus,
som stiller store spørgsmål,
og til alle andre,
som også forventer et ordentligt svar.
Jeg håber, at denne bog
vil hjælpe dig til at forstå
lidt af påskens mysterium.

Indhold

Indledning	9
Lørdag	10
Palmesøndag	14
Mandag	20
Tirsdag	24
Onsdag	29
Skærtorsdag	33
Langfredag	41
Lørdag	46
Påskedag	49
2. påskedag	54

Indledning

Du har sikkert lige fået påskeferie fra børnehaven eller skolen, og nu skal du rigtig hygge dig med familien.

Måske ved du slet ikke rigtig, hvorfor du har ferie, for hvad går det med påske i virkeligheden ud på? Det vil jeg forsøge at svare dig på.

I denne bog er der et kapitel til hver dag i påskeferien, hvis du altså er så heldig at have lang ferie fra lørdag før palmesøndag til 2. påskedag.

Bogen genfortæller Bibelens beretning om påsken, og du kan derfor læse meget mere i Bibelen, hvis der er noget, du vil vide mere om.

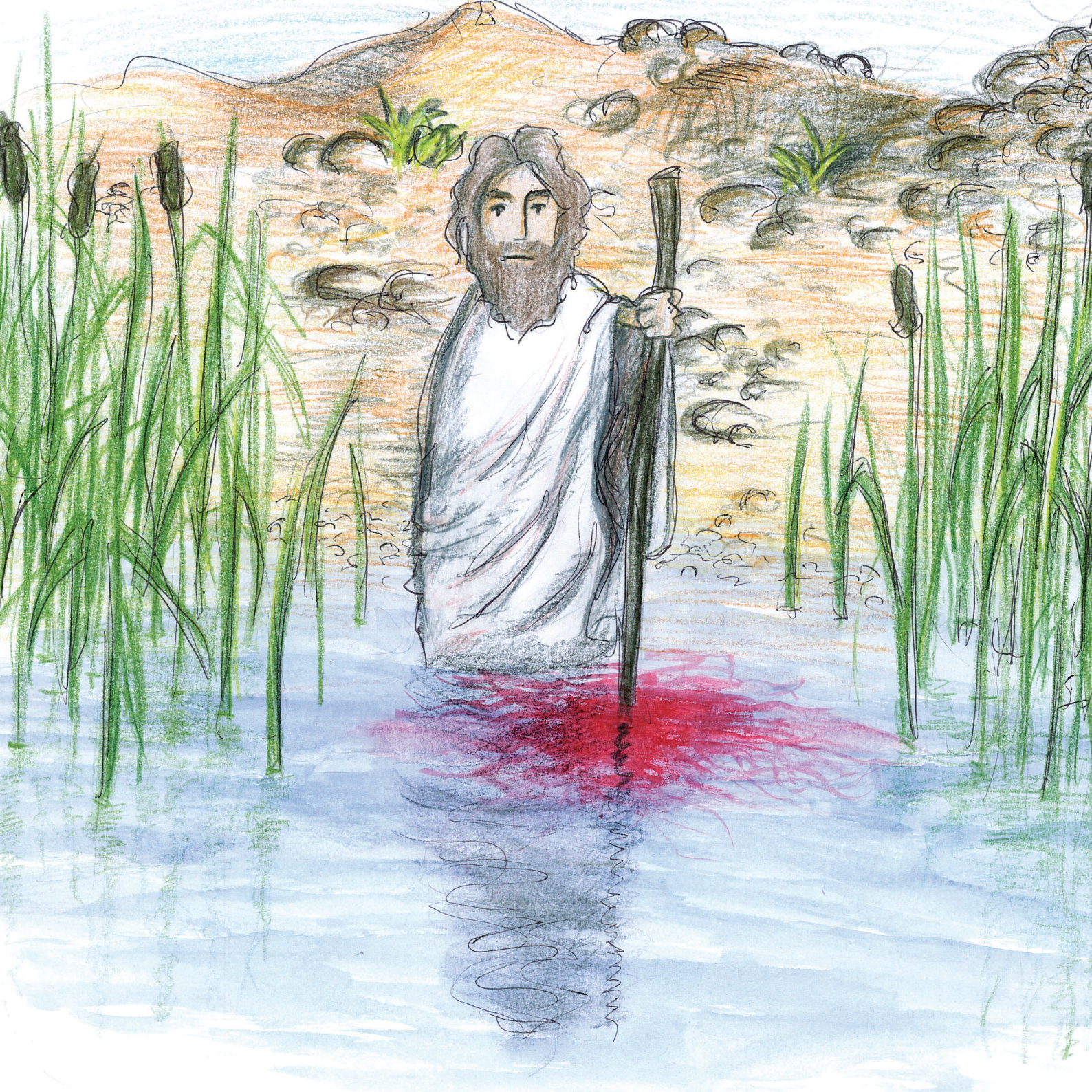
God fornøjelse og rigtig god påskeferie!

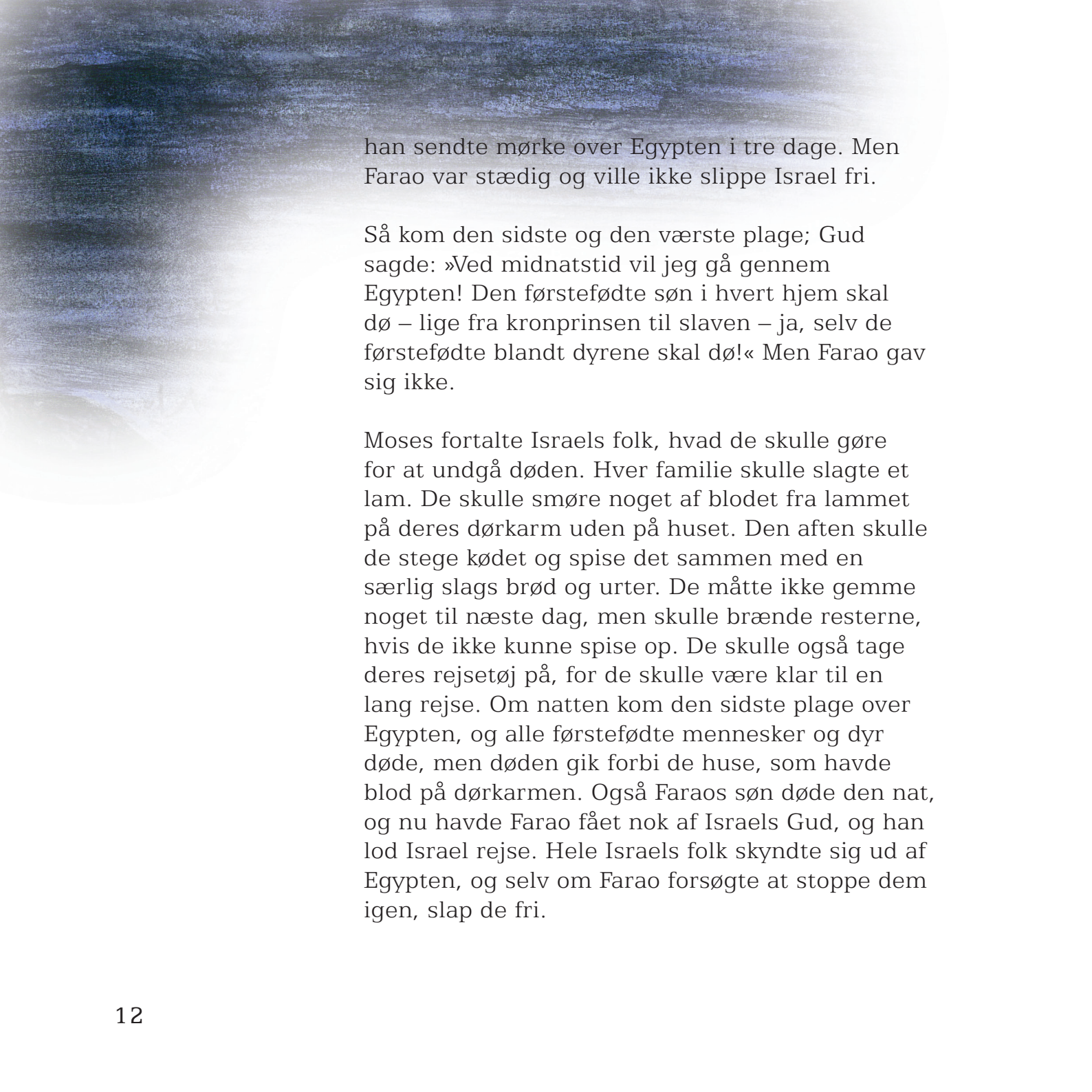
Lørdag

Påsken er i virkeligheden en meget gammel opfindelse. Det hele begyndte for mange, mange år siden i landet Israel, eller måske skulle jeg hellere sige folket Israel, for menneskene i Israel havde ikke et fast sted at bo på det tidspunkt. De vandrede omkring med deres geder og får for at finde vand og mad til dyrene. Menneskene boede i telte, så de let kunne pakke deres sager sammen og flytte, når dyrene havde spist alt græsset, der hvor de var.

Du kan læse meget mere om den allerførste påske i 2. Mosebog kapitel 7-12.

På et tidspunkt havde egypternes konge Farao gjort hele Israels folk til slaver i Egypten. De skulle arbejde hårdt og fik ikke noget for det. Det var en meget svær tid for Israel, og de blev helt modløse og triste. Farao var ond mod Israel, og Gud så, at de led meget. Han besluttede derfor at sende dem en profet, en hellig mand, som skulle hjælpe dem med at slippe ud af Egypten. Han sendte Moses hen for at tale til Farao, men Farao ville ikke lytte. Til sidst sendte Gud ti plager over Egypten. Han gjorde vand til blod. Han sendte frøer, myg og bidende fluer. Han sendte sygdommen kvæggpest over dyrene og bylder over menneskerne. Han lod hagl ødelægge markerne. Han sendte græshopper til at spise alt grønt, og

han sendte mørke over Egypten i tre dage. Men Farao var stædig og ville ikke slippe Israel fri.

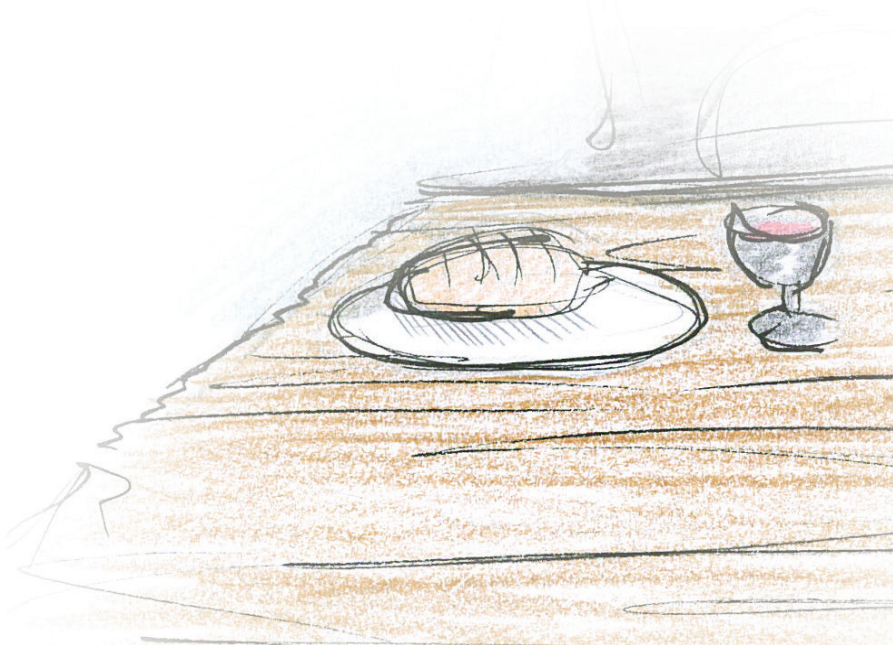
Så kom den sidste og den værste plage; Gud sagde: »Ved midnatstid vil jeg gå gennem Egypten! Den førstefødte søn i hvert hjem skal dø – lige fra kronprinsen til slaven – ja, selv de førstefødte blandt dyrene skal dø!« Men Farao gav sig ikke.

Moses fortalte Israels folk, hvad de skulle gøre for at undgå døden. Hver familie skulle slagte et lam. De skulle smøre noget af blodet fra lammet på deres dørkarm uden på huset. Den aften skulle de stege kødet og spise det sammen med en særlig slags brød og urter. De måtte ikke gemme noget til næste dag, men skulle brænde resterne, hvis de ikke kunne spise op. De skulle også tage deres rejsetøj på, for de skulle være klar til en lang rejse. Om natten kom den sidste plage over Egypten, og alle førstefødte mennesker og dyr døde, men døden gik forbi de huse, som havde blod på dørkarmen. Også Faraos søn døde den nat, og nu havde Farao fået nok af Israels Gud, og han lod Israel rejse. Hele Israels folk skyndte sig ud af Egypten, og selv om Farao forsøgte at stoppe dem igen, slap de fri.

Det er redningen fra Egypten, som man husker på i Israel, når man fejrer påske.

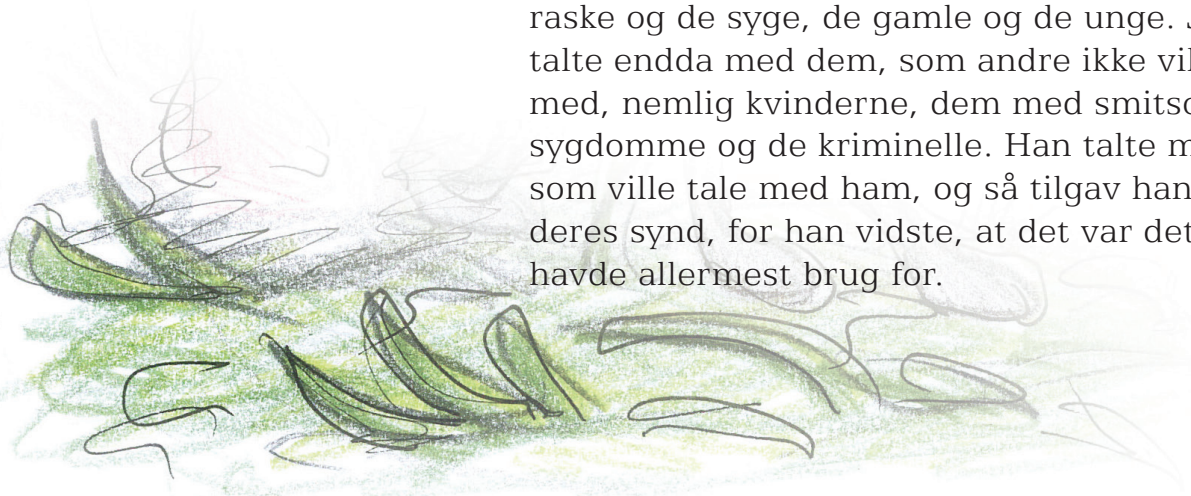
Nu sidder du måske og tænker, at du troede, påske havde noget med Jesus at gøre, og det har du også helt ret i. Vi er bare ikke kommet så langt i historien endnu. Du kan nok huske fra historien om julen, at Jesus blev født i Israel, og derfor kendte han også den gamle historie om påsken. Han var sikkert med til at spise påskemad sammen med sin familie hvert år, ligesom alle andre i Israel. Resten af vores påskehistorie handler om en ganske særlig påske, hvor Jesus gjorde historien ny ved at skrive sig selv ind i den. Lyder det lidt underligt? Det kan jeg godt forstå, men jeg er sikker på, at du nok skal forstå det hele, når vi kommer tættere på påske.

Folk i Israel kaldes
jøder

Palmesøndag

Fra Jesus' fødselsdag og indtil den første kristne påske gik der cirka 30 år. Jesus voksede op sammen med sin mor Maria og hendes mand Josef. Han fik sikkert også en masse søskende, for det fik man nemlig dengang. Da han var blevet en voksen mand, begyndte han at gå rundt i landet og tale med mennesker om Gud. En flok på 12 mænd fulgte med ham på hans vandring. De talte med rige og fattige, og Jesus gjorde mange fantastiske ting. Ved en bryllupsfest lavede han vand om til vin. En anden gang helbredte han en mand, som var blind. Han helbredte faktisk rigtig mange mennesker, og folk begyndte at tale om ham: »Der er noget særligt ved den mand!« sagde de til hinanden, og det havde de helt ret i. Der var mange mennesker, som var meget glade for Jesus. Han var god og kærlig imod dem, og han kunne tale med alle, både de rige og de fattige, de raske og de syge, de gamle og de unge. Ja, han talte endda med dem, som andre ikke ville tale med, nemlig kvinderne, dem med smitsomme sygdomme og de kriminelle. Han talte med alle, som ville tale med ham, og så tilgav han dem deres synd, for han vidste, at det var det, de havde allermest brug for.

På den tid var der også andre mennesker, som talte om Gud. De var præster og underviste i jødernes synagoger. De var ikke så vilde med, at Jesus gik og talte med folk om Gud. De brød sig heller ikke om, at han sådan gik og tilgav folk for synd uden om dem. Det var for galt, for de mente, at man kun kunne få tilgivelse i templet ved at ofre et dyr. Indimellem kom de til Jesus og stillede ham svære spørgsmål. De forsøgte at fange ham i at sige noget forkert, men Jesus vidste alt om Israel og jødernes historie og tro, så han klarede alle deres spørgsmål, og præsterne blev mere og mere sure.

En synagoge er et forsamlingshus, hvor jøderne samles for at afholde gudstjenester og undervise i de hellige skrifter.

I mange år havde Israel ikke haft en konge til at lede folket. Mange forskellige ledere havde forsøgt at styre landet, men alligevel var Israel blevet besat af romerne. Romerne kom fra Rom i Italien, og de ville være det største rige i hele verden. Derfor havde de besat Israel og bestemte over landet. Romerne troede ikke på Israels Gud, så de gav jøderne lov til selv at bestemme over tro og religion. Derfor var præsterne meget betydningsfulde i Israel, da Jesus levede. Folk i Israel var kede af, at landet var besat, og at de ikke selv kunne bestemme over deres land. De drømte om, at der skulle komme en stor konge i Israel, som kunne smide romerne ud af landet. De gamle profeter havde sagt, at der en dag

En profet er en person, som Gud har udvalgt som budbringer. Profetens opgave er at lytte til Gud og give Guds budskab videre til andre mennesker. Somme tider fortæller profeter om noget, som skal ske langt ude i fremtiden.

Folk, som ikke tror på Israels Gud, kaldes hedninge.

skulle komme en ny konge, og det gik jøderne og ventede på. En profet havde også fortalt, at når kongen kom, skulle han ride ind i Jerusalem på et æsel. Det var sådan, de skulle genkende ham.

En dag sagde Jesus til sine 12 venner: »Som I ved, er vi på vej til Jerusalem; der vil alle de gamle profeters forudsigelser om mig gå i opfyldelse. Jeg skal udleveres til hedningerne, og de skal spotte og håne mig og spytte på mig. Jeg skal piskes og dræbes, men på den tredje dag skal jeg opstå fra de døde.« Hans venner forstod slet ikke hvad han mente, selv om han havde sagt det flere gange før. Det var først langt senere i historien, at de helt fattede, hvad han havde sagt. Nu kan du jo se, om du forstår det, når vi kommer tættere på påske.

Da Jesus og hans 12 venner kom tættere på Jerusalem, sagde han til to af dem: »Gå ind i den landsby derhenne, så vil I med det samme få øje på et æselføl, som endnu ikke har været brugt som ridedyr. Det står bundet, men I skal løse det og komme herhen til mig med det. Og hvis nogen spørger jer, hvad I skal med det, så sig: 'Herren har brug for det! I får det snart igen.'« De to mænd gik ind i landsbyen, og der stod æselføllet bundet ved en husmur. Da de var ved at løse det, var der nogen, som råbte: »Hvad er det, I gør?